

A pusztai ölyv (*Buteo rufinus*) terjeszkedése Romániában

Daróczy J. Szilárd és Zeitz Róbert

Daróczy, J. S. and Zeitz, R. 2008. The expansion of Long-legged Buzzard (*Buteo rufinus*) in Romania. - *Ornis Hung.* 15-16: 83-83.

The distribution of the Long-legged Buzzard (*Buteo rufinus*) in the Palaearctic is concentrate on warm, dry areas and subtropical region. The literature on the species in Romania is rather poor, although it was mentioned in the 1960's (Radu 1983, 1984). The first proved breeding was in 1996 (Schmitz 1996). We possess data about the distribution and breeding habitat in the south eastern part of Romania (Dobrogea) between years 1999-2004. The species presence was registered also in breeding season in the western part of the country from 2003. The Long-legged Buzzard is obviously expanding its breeding area; this phenomenon can be observed best in the southeastern part of the country. In the Romanian literature it was mentioned as a breeding bird for first time in 2002. Data on the population size are the followings: Schmitz (1996) 5-15; Munteanu (2002) 10-20; Daróczy & Zeitz (2003) 25-65 pairs. As a result of a more detailed study the number of breeding pairs is estimated by us to 100-180. The expansion of the species is not a unic tendency for Romania. The southern population is constantly growing and in some areas the species occupies new territories northwards.

A pusztai ölyv (*Buteo rufinus*) a palearktikus zóna száraz, mérsékelt-meleg részeitől a szubtrópusi zónáig elterjedt. Bár már korábbi évekből is származnak megfigyelések (Radu 1984), Romániában a pusztai ölyv helyzetére vonatkozó irodalom meglehetősen szegényes. Első bizonyított költési adata 1996-ból származik (Schmitz 1996). A faj elterjedésére és költőterületére vonatkozó megfigyelésinket 1999-2004 között az ország DK-i részén, Dobrudzsában végeztük, míg 2003-ban újabb területeken, az ország nyugati részén figyeltünk fel a faj gyakoribb megjelenésére. A pusztai ölyv Romániában egy jól látható terjeszkedést mutat, mely első sorban az ország DK-i részén a legszembetűnőbb. A romániai költőfajok listájára a 2002-es évben került fel. Hazai állományával kapcsolatban a következő adatok lelhetők fel: Schmitz (1996) 5-15; Munteanu (2002) 10-20; Daróczy és Zeitz (2003) 25-65 pár. Átfogóbb kutatás eredményeképpen az állományt 100-180 párra becsüljük. A déli populáció megerősödése mellett, az egyes területeken észak fele való terjeszkedést is mutat, mely hazánkban nem egyedülálló eset.

Daróczy J.S., Zeitz R., "Milvus Csoport" Madártani és Természetvédelmi Egyesület, Tg-Mureş 540620, jud. Mureş, Op. 3, Cp. 39, Románia, e-mail: szilard.daroczy@milvus.ro

